EUROOPA
KOMISJON

Strasbourg, 13.12.2016
SWD(2016) 461 final

KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT

MÕJUHINNANGU KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE

Lisatud dokumendile:

Ettepanek:
EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord (EMPs ja Šveitsis kohaldatav tekst)

{COM(2016) 815 final}
{SWD(2016) 460 final}

Kommenteeritud kokkuvõte

Mõjuhinnang algatusele vaadata osaliselt läbi Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta ja selle rakendusmäärus (EÜ) nr 987/2009

A. Vajadus meetmete järele

Miks? Mis on lahendamist vajav probleem?

Ettepanek käsitleb pikaajalise hoolduse hüvitistega seotud sotsiaalkindlustuse koordineerimise ELi eeskirju; töötushüvitised; perehüvitised ja majanduslikult mitteaktiivsetele kodanikele teatavate sotsiaaltoetuste võimaldamine.

Pikaajalise hoolduse hüvitistega seoses tuvastati kolm probleemi: i) ebaselgus kodanike ja institutsioonide jaoks; ii) ebaselgus õigusliku raamistiku suhtes; iii) oht hüvitisest ilma jääda või hüvitiste topelt maksmise oht. Seetõttu ei toimi piiriülene pikaajalise hoolduse hüvitiste koordineerimine tõhusalt. 1,8 miljonit kindlustatud isikut elab muus liikmesriigis kui see, kus neil on ravikindlustus. Neist 45 000 kasutavad mitterahalisi hüvitisi ja 35 000 rahalisi hüvitisi. Pikaajalise hoolduse hüvitiste piiriüleste kasutajate arv suureneb 2020. aastal 2013. aastaga võrreldes 11 % ja 2030. aastaks 28 %.

Töötushüvitistega seoses on probleemiks: i) kumuleerimisreeglite erinev kohaldamine liikmesriigiti; ii) vähene arv isikuid, kes oma töötushüvitisi üle kannavad; iii) nende töötute ebaühtlane kohtlemine, kes elavad muus liikmesriigis kui see, kus nad varem töötasid (piirialatöötajad ja teised piiriülesed töötajad); iv) ebarahuldavad tagasimaksmise eeskirjad. Tulemuseks on töötushüvitiste ebatõhus käsitlemine, finantskohustuste ebaühtlane jaotumine ja võimalikud takistused töötute jaoks tööturule naasmisel. 2014. aastal oli hinnanguliselt 91 700 töötut piiriülest töötajat, kellest 53 800 on piirialatöötajad, ning teada oli ligikaudu 25 000 kumuleerimisjuhtumit ja 27 300 ülekandmise juhtumit.

Sotsiaalkindlustuste kohta on hiljutistes otsustes kohtuasjades C-140/12: Brey, C-133/13: Dano ja C-308/14: komisjon *vs*. Ühendkuningriik selgitatud, et liikmesriigid võivad võrdset kohtlemist mitteosamakseliste rahaliste erihüvitiste ja muude selliste sotsiaalkindlustushüvitiste maksmisel, mida taotlevad majanduslikult mitteaktiivsed kodanikud, piirata vaba liikumise direktiiviga lubatud ulatuses. Osutatud kohtupraktika ei kajastu määruses, mis toob endaga kaasa ebaselgust. 2014. aastal oli hinnanguliselt 3,7 miljonit majanduslikult mitteaktiivset liikuvat ELi kodanikku. Neist peaaegu 80 % isiku õigused (elamisõigus ja/või õigus hüvitistele) tulenevad majanduslikult aktiivsete pereliikmete õigustest ja neid tuleb seetõttu kohelda võrdselt liikmesriigi kodanikust töötajate pereliikmetega. Ülejäänut 20 % mõjutab praegune ebaselgus ja läbipaistvuse puudus osas, mis on seotud nende õigusega vastuvõtvas riigis hüvitisi taotleda.

Peretoetuste ülekandmisega seoses on kolm probleemi: i) ülekantud perehüvitistega kaasneva võrreldava ostujõu ebavõrdsus; ii) oht, et eeskirjad vähendavad vanemate soovi töötada ja jagada omavahel vanemlikku vastutust; iii) halduse probleemid eelkõige teatavat liiki hüvitiste andmisel tuletatud õiguse alusel; See tekitab probleeme ametiasutustele ja võib negatiivselt mõjutada perekondi, kus üks vanem töötab või mõlemad vanemad töötavad muus liikmesriigis kui see, kus nende laps elab. 2013. aastal kanti üle keskmiselt 1 % lastetoetusest nende 506 000 lapse eest, kes elavad teises liikmesriigis.

Mida selle algatusega loodetakse saavutada?

Üldine eesmärk on kaasajastamine, tagades õigusselguse, asjaomaste liikmesriikide ametiasutuste finantskohustuste õiglase jaotuse, lihtsama haldamise ja eeskirjade täitmise tagamise.

Pikaajalise hoolduse hüvitistega seotud konkreetsed eesmärgid on:
- kehtestada asjakohane stabiilne süsteem,
- tagada koormuse võrdne jaotus liikmesriikide vahel,
- õigusselguse ja läbipaistvuse tagamine kodanikele, ametiasutustele ja teistele sidusrühmadele.

Töötushüvitistega seotud eesmärgid on:
- tagada kumuleerimisreegli ja arvutamise eeskirjade ühtne ja järjepidev kohaldamine, mis peegeldab seda, kuivõrd on töötaja liikmesriigis integreerunud;

- tagada liikuvatele ELi töötajatele kaitse, kui nad teises liikmesriigis tööd otsivad või tööle asuvad,
- kaotada piirialatöötajate ja piiriüleste töötajate eristamine niivõrd, kui see puudutab riiki, kus nad hüvitisi taotlevad, toetades samas tööturule naasmist,
- tagada, et töötushüvitistega seotud finantskohustused on liikmesriikide vahel jaotunud proportsionaalselt tehtud sissemaksete või kogutud maksuga ning ilma tagasimaksemehhanismita,
- luua süstemaatiline ja hõlpsalt hallatav koostöö- ja kontrollimehhanism, et teha järelevalvet selle üle, kas töötud, kes elavad muud liikmesriigis kui see, kus neile hüvitisi makstakse, saavad oma õigustele tugineda ja täidavad oma kohustusi.

Sotsiaaltoetustega seotud eesmärgid on:
- tagada õigusselgus ja läbipaistvus seoses töötajate, tööotsijate ja majanduslikult mitteaktiivsete liikuvate ELi kodanike õigustega, sealhulgas see, millises ulatuses lubatakse liikmesriikide sotsiaalkindlustusasutustel piirata võrdse kohtlemise põhimõtet seoses juurdepääsuga sotsiaaltoetustele.

Perehüvitistega seotud eesmärgid on:
- tagada selge ja läbipaistev seos perehüvitisi andva liikmesriigi ja hüvitiste saaja vahel,
- vähendada takistusi ja tõkkeid, mis ei võimalda vanemate jätkuvat tööturul osalemist,
- tagada, et perehüvitiste andmist menetletakse nii tulemuslikult kui võimalik.

Milline on ELi tasandi meetmete lisaväärtus?

Tulemuslik ja tõhus kooskõlastamine nõuab, et võetaks arvesse muudatusi liikmesriikide sotsiaalkindlustuse valdkonnas ja sotsiaalseid muutusi. ELi tasandi meetmetega on võimalik tagada liikuvate ELi kodanike ja nende pereliikmete õiguste ühetaoline tõlgendamine ja nende kaitse, mida ei ole võimalik saavutada, kui liikmesriigid tegutsevad eraldi.

B. Lahendused

Milliseid seadusandlikke ja mitteseadusandlikke poliitikavariante on kaalutud? Kas on olemas eelistatud variant? Miks?

Pikaajalise hoolduse hüvitistega seoses kaaluti kahte seadusandlikku poliitikavarianti (2 allvarianti):
1. Pädev liikmesriik näeb ette pikaajalise hoolduse rahalised hüvitised ja hüvitab elukohaliikmeriigis ette nähtud mitterahaliste hüvitiste maksumuse (järgides kehtivaid selgitustega haigushüvitiste põhimõtteid),
2. Elukohaliikmesriik näeb kõigi pikaajalise hoolduse hüvitiste suhtes ette pädeva liikmesriigi poolse tagasimakse 2a) ilma lisahüvitiseta pädeva liikmesriigi poolt 2b) lisahüvitisega.

Kõrvale jäeti kolm varianti: 1) kaitse pakkumine, 2) elukohaliikmeriigi vastutus pikaajalise hoolduse rahaliste hüvitiste eest ilma tagasimakseta (3), mille tulemusel lasub pädeval liikmesriigil vastutus anda kõiki pikaajalise hoolduse hüvitisi (ülekandmine).
Eelistatud variant on 1. variant, et tagada eeskirjade püsikindel kohaldamine.

Töötushüvitiste korral: Kaaluti kolme seadusandlikku varianti, et tagada **kumuleerimisreegli ja arvutamise eeskirjade ühtne kohaldamine töötushüvitistega seoses**:
1. kumuleerimine juba pärast esimest tööpäeva,
2. kumuleerimine pärast a) ühte või b) kolme kuud töötamist,
3. eelmise töökoha liikmeriigis saadud varasema töötasu kasutamine töötushüvitise arvutamiseks pärast a) ühte või b) kolme kuud töötamist pädevas liikmesriigis,
4. horisontaalne variant kindlustusperioodide kokkuliitmise tunnustamiseks.

Eelistatud variant 2b kombineeritakse eelmise töökoha liikmesriigi kohustusega näha ette töötushüvitis, kui see tingimus ei ole täidetud, ja horisontaalse lahendusega. Sellega tagatakse minimaalne integratsioonitase vastuvõtvas liikmesriigis enne töötushüvitisele taotlemise õiguse tekkimist ja järjekindel lähenemisviis liikmesriikides. Lisaks kaitstakse liikuvaid töötajaid olukorras, kui see ajavahemik ei ole neil viimase töökoha liikmesriigis täitunud.

Kaaluti kahte seadusandlikku varianti, et pikendada töötushüvitiste **ülekandmise** miinimumperioodi:
1. töötushüvitiste ülekandmise miinimumperioodi pikendamine kolmelt kuult kuue kuuni koos õigusega kanda hüvitis üle kogu õiguse kehtivuse perioodile,
2. töötushüvitiste ülekandmise miinimumperioodi pikendamine kogu õiguse kehtivuse perioodile,

eelistatud variant on 1. variant koos asjaomaste tööturuasutuste tugevdatud koostöömehhanismiga piiriülese tööotsimise toetamiseks.

Töötushüvitiste piirialade ja piiriüleste töötajate töötushüvitistega seoses kaaluti kolme seadusandlikku

varianti:

1. Piirialatöötajatele valikuvõimaluse andmine selles, kus töötushüvitist taotleda samadel alustel nagu teised piiriülesed töötajad,
2. viimase töökoha liikmeriigi kohustus maksta töötushüvitist koos võimalusega a) nõuda piirialatöötajatelt, et nad registreeriksid ennast vastutava liikmesriigi tööturuasutuses või b) anda neile valikuvõimalus registreerida ennast kas vastutava liikmesriigi tööturuasutuses või elukohaliikmesriigi tööturuasutuses,
3. viimase töökoha liikmesriigi vastutus töötushüvitiste maksmise eest juhul, kui piirialatöötaja töötas selles liikmesriigis vähemalt 12 kuud, ja muul juhul selle vastutuse panemine elukohaliikmesriigile võimalusega a) nõuda piirialatöötajatelt, et nad registreeriksid ennast vastutava liikmesriigi tööturuasutuses või b) anda neile valikuvõimalus registreerida ennast kas vastutava liikmesriigi tööturuasutuses või elukohaliikmesriigi tööturuasutuses.

Eelistatud variant 3a võimaldab parima kompromissi õiglase ja kulutõhusa haldus koormuse jagamisel.

Sotsiaaltoetustega seoses[1] kaaluti seadusandlikke variante (määruse muutmine):

1. a) lubada artiklis 4 erandit võrdse kohtlemise põhimõttest üksnes sotsiaalabiga seoses,
   b) lubada artiklis 4 erandit võrdse kohtlemise põhimõttest seoses laiema valikuga maksutuludega kaetud hüvitistest,
   c) lubada artiklis 4 sõnaselget erandit võrdse kohtlemise põhimõttest seoses rahaliste mitteosamakseliste erihüvitistega, mis on sätestatud artiklis 70;
2. Jätta määrusest 883/2004 välja toimetulekutoetuse tagamiseks ette nähtud mitteosamakselised rahalised erihüvitised,
3. Kaalutud on muud kui seadusandlikku varianti (eeskirjade selgitamine teatises).

Selleks et saavutada kõige tõhusamalt ja tulemuslikumalt eesmärk tagada õiguskindlus ja läbipaistvus, on eelistatud variant 1a ja 1b kombinatsioon.

Peretoetustega seoses kaaluti olemasoleva olukorra alternatiivina kahte seadusandlikku varianti, mis puudutavad saadud peretoetuste ja kantud kulude vahelist seost:

1. Ülekantud peretoetuste indekseerimine lapse elukohaliikmesriiki a) ülespoole & allapoole korrigeerimine või b) üksnes allapoole korrigeerimine,
2. Elukohariigil on esmane pädevus maksta perehüvitisi.

Arutati varianti jätta välja kohustus kanda perehüvitisi üle, kuid see jäeti õiguslikel kaalutlustel kõrvale.

Lisaks kaaluti lastetoetustega seoses horisontaalset seadusandlikku varianti. Sellel on kolm varianti a) individuaalne õigus palgaga seotud lastetoetustele koos teise pädeva liikmesriigi kohustusega teha erandeid kattumise vältimise eeskirjadest (st maksta hüvitist täies ulatuses), b) sama lähenemisviis nagu variandis a) kõigi lastetoetustega seoses (palgaga seotud ja kindel määr) ning c) sama lähenemisviis nagu variandis b) koos võimalusega teha erandeid kattumise vältimise eeskirjadest (st teisena pädev riik võib kas maksta hüvitist täies ulatuses või maksta üksnes hüvitise ülejäänud osa juhul, kui hüvitis on suurem kui esmase pädevusega riigis).

Eelistatud variant on säilitada olemasolev olukord kombineerituna variandiga c. Selline kombinatsioon tagab, et esmane pädevus perehüvitisi maksta jääb majandustegevuse toimumise liikmesriigile, kus lapsevanem tasub makse ja sotsiaalkindlustusmakseid; See kaitseb pereliikmeid ja toetab lapse parimaid huve. Horisontaalse variandi c kehtestamisega on võimalik edendada lapse kasvatamise ajal tasakaalu töö- ja pereelu vahel, pöörates suuremat tähelepanu individuaalsetele õigustele ja toetades neid liikmesriike, kes edendavad aktiivselt soolist tasakaalustatust ilma seda kohustust kehtestamata.

Kes millist varianti toetab?

Pikaajalise hoolduse hüvitistega seoses toetas lähtestsenaariumit (*status quo*) kaheksa liikmesriiki[2]; kaks liikmesriiki oli selle variandi vastu. Valitsusvälised organisatsioonid ja kodanikud rõhutasid ka vajadust

[1] Euroopa Liidu Kohtu otsus kohtuasjas 308/14: komisjon *v*. Ühendkuningriik on mõjutanud alternatiivsete variantide mõju hindamist. Pärast kohtuotsust võivad liikmesriigid kehtestada majanduslikult mitteaktiivsete kodanike õigusele saada sotsiaalabi ja sotsiaalkindlustushüvitisi nõude, et nad peavad vastama vaba liikumise direktiivis ette nähtud tingimustele. Teistsuguses olukorras on tööotsija, kelle elamisõigus tuleneb otseselt Euroopa Liidu toimimise lepingust. Kuna selle aruande kinnitas õiguskontrollikomitee enne osutatud kohtuotsuse tegemist, ei ole selle autorid põhjalikult läbi vaadanud variante ega nende mõju analüüsi, milles ei kajastu majanduslikult mitteaktiivsete kodanike kui ka tööotsijate erinev kohtlemine.

suurendada haavatavate kodanike sotsiaalset kaitset. 1. varianti toetasid peamiselt liikmesriigid (16 poolt – mitte ükski vastu).
Ükski liikmeriik ei toetanud 2. varianti.

Töötushüvitistega seoses olid liikmesriikide, ekspertide, sotsiaalpartnerite, valitsusväliste organisatsioonide ja teiste sidusrühmade reageeringud erinevad ja ühegi variandi puhul – välja arvatud horisontaalne variant – ei olnud võimalik täheldada selget enamust. Enamik avalikus konsultatsioonis osalenutest pooldas võimalust pikendada töötushüvitiste ülekandmise aega ja piirialatöötajate valikuvabadust.

Sotsiaaltoetuste osas toetas 11 liikmesriiki määruse 883/2004 artikli 4 muutmist, et oleks võimalik teha erandeid sotsiaalabiga seoses. Kaks liikmesriiki toetasid mitteosamakseliste rahaliste erihüvitiste määrusest välja jätmist. Neli liikmesriiki pooldas haldussuuniste andmist. Sotsiaalpartnerite seisukohad olid erinevad: mõned toetasid tugevamaid kaitsemeetmeid, et hoida ära ebamõistlikku koormust sotsiaalkindlustussüsteemile, teised rõhutasid võimalikku kahjulikku mõju haavatavatele kodanikele. Kuna kõnealused meetmed kujutavad endast kohtupraktika kodifitseerimist, et olnud need osa avalikust konsultatsioonist.

Perehüvitistega seoses toetas lähtestsenaariumi 17 riiki 28st ning seda toetasid ka valitsusvälised organisatsioonid ja töötajaid esindavad sotsiaalpartnerid ning enamik avaliku konsultatsiooni käigus vastajatest . Variandid 1a ja 1b said liikmesriikide poolt vähe toetust (neli liikmesriiki pooldasid varianti a) ja mitte ükski liikmesriik ei toetanud varianti b. 2. varianti toetas esimese või teise variandina 10 liikmesriiki, samas kui valitsusväliste organisatsioonide, sotsiaalpartnerite ja avaliku konsultatsiooni käigus vastajate seisukohad olid erinevad. Horisontaalsed variandid töötati välja otsese vastusena neljalt liikmesriigilt, nõukogult, parlamendilt, sotsiaalpartneritelt, meeste ja naiste võrdsete võimaluste nõuandekomiteelt ning teistelt sidusrühmadelt saadud tagasisidele seoses vajadusega muuta töökorraldus paindlikumaks, et toetada lapsevanemaid. Kuna need variandid töötati konsulteerimisprotsessi käigus välja hiljem, toimus üksnes mitteametlik arutelu.

C. Eelistatud poliitikavariandi mõju

Millised on eelistatud poliitikavariandi (kui see on olemas, vastasel korral peamiste poliitikavariantide) eelised?

Pikaajalise hoolduse hüvitised
1. variant tagab suurema õiguskindluse, läbipaistvuse ja süsteemi stabiilsuse. Eraldi peatükis eeskirjadest pikaajalise hoolduse hüvitiste kategoriseerimise kohta nähakse ette selge eristus haigushüvitisi ja sotsiaalabi käsitlevatest sätetest. Kodanike ja ametiasutuste jaoks on selline täpsustus vajalik. Rakendamiskulud on väikesed, kuna see ei muuda praegust süsteemi oluliselt. Hüvitiste võrdlemist hõlbustades võib see variant vähendada asutustevahelisi vaidlusi ja hoida kokku ühe juhtumi peale kulutatavat aega ja raha. Samuti on see kooskõlas eesmärgiga suurendada pikaajalist hooldust vajavate inimeste kaitset.

Töötushüvitised
Eelistatud variandid tagavad tugevama seose pädevate asutuste ja taotlejate vahel. Piirialatöötajaid ja ülekandmise aja pikendamist käsitlev ettepanek võib hõlbustada tööturule naasmist ning seega avaldada positiivset mõju liikuvatele töötajatele; üldist positiivset mõju on oodata tagasimaksmismenetluse kaotamise tagajärjel. Ülekandmise aja pikendamine suurendab võimalust tööturule integreeruda, kuid sellel ei ole otsest majanduslikku mõju, kuna ülekandmise aeg ei ole kunagi pikem kui selle aluseks oleva õiguse kehtivuse aeg.

Sotsiaaltoetused
Eelistatud variandiga selgitatakse ELi liikuvate kodanike õigusi ja hõlbustatakse kodanikel teadlike valikute tegemist. See võib vähendada regulatiivset koormust (vaidluste lahendamise kulud ja kulutused õigusalasele nõustamisele) ning muuta vastuvõtva liikmesriigi hoolekandesüsteemi jaoks nähtavamaks olemasolevad kaitsemeetmed, säilitades samas nende kodanike õigused, kes kasutavad vaba liikumise õigust.

Perehüvitised
Mõju on lähtestsenaariumiga võrreldes neutraalne. Horisontaalne variant c võib kõrvaldada takistavad asjaolud, mis pärsivad töötavaid vanemaid omavahel laste kasvatamise vastustust jagamast. Sellega, et hüvitist võib anda üksnes individuaalse õiguse alusel, saavutatakse selge ja läbipaistev seos liikmesriigi ja hüvitise saaja vahel. Samuti lihtsustab see menetlusi, vähendades seeläbi ametiasutuste jaoks regulatiivset koormust ja viivitusi nõuete menetlemisel.

[2] Liikmeriikide seisukohad sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjonis.

Pole ette näha mõju keskkonnaalasele algatusele.

Millised on eelistatud poliitikavariandi (kui see on olemas, vastasel korral peamiste poliitikavariantide) kulud?

Pikaajalise hoolduse hüvitised
Rakendamiskulud peaksid olema väikesed ja pikemas perspektiivis säästab see liikmesriikide jaoks igale juhtumile kulutatavat aega ja raha.

Töötushüvitised
Eelistatud variandil, mis käsitleb **perioodide liitmist ja hüvitiste arvutamist**, ei ole tõenäoliselt kuludele märkimisväärset üldist mõju. Praegu kehtivate eeskirjade alusel võib eeldada väikest üldist kokkuhoidu (29 miljonit eurot 23-s aruande esitanud liikmesriigis).
Töötushüvitiste minimaalse **ülekandmise aja** pikendamisel kolmelt kuult kuue kuuni puudub vahetu majanduslik mõju, kuna ülekandmise aeg ei ole kunagi pikem kui selle aluseks oleva õiguse kehtivuse aeg.
Piirialatöötajate töötushüvitist käsitlev eelistatud variant võib põhjustada mõningast tõusu üldistes maksetes (lähtestsenaariumi kohaselt 442 miljonit eurot 416 miljoni euro asemel).

Sotsiaaltoetused
Kuna tegemist on olemasoleva kohtupraktika kodifitseerimisega, ei ole oodata märgatavaid kulusid.

Perehüvitised
Mõju on lähtestsenaariumiga võrreldes neutraalne. Horisontaalne valik c võib tähendada, et mõned lapsevanemad kaotavad tuletatud õiguse alusel saadud olemasoleva õiguse, kuid pidades silmas, et liikmeriikides järgitakse vähe nõuet anda lapsetoetustega seoses tuletatud õigusi, on eeldatav mõju väike. Horisontaalne valik võib endaga ka kaasa tuua negatiivset mõju majandusele, kuna teisena pädevad liikmesriigid võivad maksta suuremaid hüvitisi. Liikmesriikidel on samas siiski võimalus valida, kas jätta kattumise välistamise eeskirjad täitmata, mistõttu kaasneb mis tahes majanduslik mõju liikmesriikide tahtest tulenevalt. Erandi kohaldamise vabatahtlik laad võib vähendada selle muudatuse kasulikku mõju töötavate vanemate jaoks.

Pole ette näha mõju keskkonnaalasele algatusele.

Milline on mõju ettevõtjatele, VKEdele ja mikroettevõtjatele?

Puudub otsene mõju ettevõtjatele, VKEdele ja mikroettevõtjatele.

Kas on ette näha märkimisväärset mõju riigieelarvetele ja ametiasutustele?

Pikaajalise hoolduse hüvitised
Ei ole asjakohane

Töötushüvitised:
Ei ole asjakohane

Sotsiaaltoetused
Ei ole asjakohane

Perehüvitised
Horisontaalse variandiga c võidakse suurendada teisena pädevate liikmesriikide kulusid keskmiselt 60 %, kuid liikmesriikidel on võimalik jätta kattumist välistavad eeskirjad kohaldamata.

Kas on oodata muud olulist mõju?

Pikaajalise hoolduse hüvitised
Uued eeskirjad aitavad kaasa pikaajalise hoolduse hüvitiste maksmise sujuvamale koordineerimisele ning toetavad seega liikumisvabadust ja elukoha valiku vabadust. Need tagavad, et hooldusvajadusega kodanikud ei oleks ebasoodsamas olukorras, kui nad kasutavad oma õigust ELi piires vabalt liikuda.

Sotsiaaltoetused
Eelistatud variant muudab ELi õiguses kehtivad kaitsemeetmed paremini nähtavamaks, mis aitab ära hoida

seda, et majanduslikult mitteaktiivsed liidu kodanikud kasutavad vastuvõtva liikmesriigi hoolekandesüsteemi oma elatusvahendite rahastamiseks.

Töötushüvitised
Ülekandmise aja pikendamine võimaldab tööotsijatel Euroopa tööturgu paremini kasutada.

Perehüvitised
Horisontaalsed variandid pakuvad põhiõiguste paremat kaitset seoses perekonna õigusega ühitada pere- ja tööelu (artikli 33 lõige 2).

D. Järelmeetmed

Millal poliitika läbi vaadatakse?

Komisjon hindab läbivaatamise rakendamise edenemist 5 aastat pärast muudetud õigusliku raamistiku kohaldamist.